

noget meget Uttalende for sig, tror jeg dog, nærmere beset, ikke holder Stik. Det ærede Medlem gik derpaa over til at fremkomme med adskillige Indvendinger mod mine Bemærkninger om nogle af de Mlemper, som jeg saa stærkt havde fremhævet, at der skæbde ved Lovforlaget med Hensyn til Fordelingen af Vedligeholdelsesbyrderne for de mindre, offentlige Vandløb, og han udtalte, at jeg havde overset, at der jo ogsaa hører en Fordeling til efter den gamle Maade. Det har jeg paa ingen Maade overset. Jeg sagde endogsaa dengang, jeg omtalte dette, at Fordelingen efter den hidtil gjældende Ordning i og for sig ikke alene var let, men at den var ligesom givet af sig selv, idet Enhver har at vedligeholde Vandløbet udfør den Del af hans Grund, som støder op til det. Denne Fordeling er ligefrem givet af sig selv og volber ingen Vanskelighed, men endnu langt mindre kræver den Beskæftning; thi det er et Spørgsmaal, som Enhver kan afgjøre, hvor langt en Eiendom støder til et Vandløb; derom behøves ingen Landvæsenskommission nedsat. Jeg tror altsaa, at hans Udtalelse med Hensyn til Fordelingen, at denne omtrent skulde være lige vanskeligt, enten man fulgte Endringsforlaget under Nr. 26 eller Lovforlaget, heller ikke kan holde Stik. — Han gik derefter over til at omtale, hvad jeg tidligere har nævnt, at en Udstyning af Eiendomme ogsaa vil foranledige en ny Fordeling. Det indrømmede han, var ganske vist, men det vilde den ogsaa efter den hidtil gjældende Maade. Sa, det indrømmer jeg, deti har han Ret; men her gjælder det Samme, som jeg sagde før: Fordelingen er paa denne Maade givet af sig selv, og paa den anden Maade kræver den en Landvæsenskommission, og det er dog vel Noget, man ikke maa overse. — Dernæst gik han over til at omtale, at det efter Forslag Nr. 27 var ganske vist, at det stod endogsaa i en Enkelt's Magt at fremkalde en ny Fordeling. Jeg har lagt en ikke saa ganske ringe Vægt derpaa, men han saandt, at det i Grunden var et Argument, som langt mere talte for en ny Vedligeholdelsesmaade end imod den; thi saa fik jo Enhver i Grunden det, som var ret og billigt. — Men for det Første har jeg aldrig anerkjendt den virkelige Retserbighed, som skulde ligge i det Resultat, som den ærede Landssthingsmand forsvarede, og for det Andet har han derved givet min Paastand fuldstændig Medhold, at det stod i Enhvers Magt at fremkalde en meget besværlig og meget besværlig Gjensfordeling ved en saadan Vedligeholdelsesmaade. — Han gik derefter over til at udtale, at den „Ulykke“, som han udtrykte sig, eller Mlempe, der skulde være i, at man havde to Slags Vedligeholdelsesmaader for de mindre Vandløb, kunde han ikke se; thi man havde allerede to Vedligeholdelsesmaader, idet Hovedvandløbene vedligeholdes saaledes, som nu Lovforlaget foreslaar for de mindre Vandløb.

Det, at der i en Kommune gaves mindre Vandløb, der dels vedligeholdtes paa den hidtil gjældende Maade, dels efter den nye i Lovforlaget bestemte Maade, saae han ikke, at der i Grunden var nogen stor Mlempe ved, navnlig da man dog havde denne Mlempe paa Grund af Forskjellen mellem Hovedvandløb og mindre Vandløb. Jeg tror dog, at der er en ikke lille Forskjel imellem den Uoverensstemmelse, som jeg har paapeget, og imellem det, at man ved saa aldeles forskellige Begreber om en stor Ma og et lille, ubetydeligt Vandløb har forskellige Vedligeholdelsesmaader. Enhver vil kunne finde rimeligt og begribeligt, at en stor Ma undertiden kan kræve en saadan Vedligeholdelse, at det ofte overstiger en Bredeiers Evne eller i alt Fald det, som man med Billighed kan fordr af en Bredeier, hvorimod det vil blive meget vanskeligt for Befolkningen at forstaa, naar der ligger en lille Bæk i den ene Side af Sognet, at der ere Bredeierne fritagne for Vedligeholdelsen; der fordeles den paa Alle, der have Nytte og Interesse af den, hvorimod der i den anden Side af Sognet ligger en noget større Bæk, og der maa Bredeierne alene sørge for Vedligeholdelsen. Jeg fremhævede før, at jeg troede, at en forskellig Vedligeholdelsesmaade af en og samme Klasse Vandløb i det Hele taget var uheldig og vilde virke forstyrrende paa Folks Retbegreber og til Syndens og Sidst vilde bewirke, at Folk benyttede § 25 til at faae den samme Vedligeholdelsesmaade etableret. Men hvad bliver Følgen deraf? Følgen deraf bliver, at ethvert offentligt, mindre Vandløb i hele Landet maa have sin Landvæsenskommission for at fordele denne Byrde, thi det kræves udtrykkelig i Lovforlaget. Det bliver altsaa Følgen, og naar det bliver Følgen, saa tror jeg ikke, at jeg har gjort mig skyldig i den mindste Overdrivelse, naar jeg skildrede, hvilken Masse af Landvæsenskommissioner den nye Bestemmelse i Lovforlaget vilde fremkalde. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (P. Pedersen) fremkom ogsaa med adskillige praktiske Indvendinger mod Endringsforlaget under Nr. 26. Han gik i sit indledende Foredrag ind paa, at Meget af det, der var anført til Fordel for Forslaget, kunde have en vis Rigtighed, ja, han kunde endog under visse Omstændigheder slutte sig til det, naar ikke den Omstændighed var, at man ved de mindre Vandløbs Regulering, ved deres Jordbyelse og Udvidelse i Grunden forsøgte Vedligeholdelsesbyrden. Omtrent det Samme blev bemærket af et andet æret Medlem (S. Pedersen), og det syntes, at begge disse ærede Medlemmer, hvis denne Omstændighed ikke var tilstede, i Grunden i Principet vilde kunne slutte sig til, om ikke Endringsforlaget, saa dog til den Begrundelse, som er givet deraf. Nu maa jeg imidlertid gjøre de to ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det langt fra er givet, at det i Praxis er vanskeligt at vedligeholde et velreguleret og